

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС — Правна уредба на държава членка относно данъка върху наследствата, съгласно която необлагаемата част от стойността на имота е 2 000 EUR, когато наследникът и наследодателят са чуждестранни лица, а същевременно когато или наследодателят, или наследникът има местопребиваване в страната, тази необлагаема част е 500 000 EUR.

Диспозитив

Членове 56 ЕО и 58 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка относно изчисляването на данъка върху наследството, съгласно която при наследяване на недвижим имот, намиращ се на територията на тази държава, данъчното облекчение върху облагаемата основа е по-малко, когато — както в случая в главното производство — към момента на смъртта наследодателят и наследникът са имали местопребиваване в трета страна като Конфедерация Швейцария, отколкото когато към същия момент поне единият от тях е имал местопребиваване в тази държава членка.

(¹) ОВ С 174, 16.6.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Hof van Cassatie van België — Белгия) — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV/Navigation Maritime Bulgare

(Дело C-184/12) (¹)

(Римска конвенция за приложимото право към договорните задължения — Член 3 и член 7, параграф 2 — Свобода на избор на страните — Граници — Особени повелителни норми — Директива 86/653/ЕИО — Самостоятелно зети търговски представители — Договори за покупка или за продажба на стоки — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципала — Национална правна уредба за транспониране, която предвижда закрита отвъд минималните изисквания на Директивата, както и закрита на търговските представители при договори за доставка на услуги)

(2013/C 367/19)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie van België

Страни в главното производство

Ищец: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Ответник: „Параходство Български морски флот“ АД

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Cassatie van België — Тълкуване на член 3 и член 7, параграф 2 от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 година (ОВ L 266, 1980 г., стр. 1, публикувана на български език в ОВ L 347,

2007 г., стр. 3) и на Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно зетите търговски представители (ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176) — Свобода на избор на страните — Ограничения — Договор за търговско представителство — Клауза, с която за приложимо се избира правото на държавата на възложителя — Сезиране на съда по местоседалището на търговския представител

Диспозитив

Член 3 и член 7, параграф 2 от Конвенцията за приложимото право към договорните задължения, открита за подписване в Рим на 19 юни 1980 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че законът на държава — членка на Европейския съюз, който отговаря на минималната закрита, предписана от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно зетите търговски представители, и който е избран от страните по договор за търговско представителство, може да не бъде приложен от сезирания съд, установен в друга държава членка, а вместо него да бъде приложен *lex fori* на основание, изведено от императивния характер в правния ред на последната държава членка на правилата, уреждащи положението на самостоятелно зетите търговски представители, само ако сезираната юрисдикция установи след щателна преценка, че при това транспониране законодателят на държавата на сезирания съд е с цел, че в рамките на съответния правен ред е от решаващо значение да предостави на търговския представител закрита, която надхвърля предвидената от посочената директива, като в това отношение вземе предвид естеството и целта на тези императивни разпоредби.

(¹) ОВ С 200, 7.7.2012 г.

Решение на Съда (втори състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB/Naturvårdsverket

(Дело C-203/12) (¹)

(Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за елисии на парникови газове — Санкция за извънредно количество елисии — Понятие за извънредно количество елисии — Приравняване на неизпълнение на задължението за връщане в определения от Директивата срок на достатъчен брой квоти за покриване на елисиите от предходната година — Липса на основание за освобождаване от отговорност в случай на действително притежаване на невъзвратни квоти, освен в случай на непреодолима сила — Невъзможност за промяна на размера на глобата — Пропорционалност)

(2013/C 367/20)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Billerud Karlsborg AB, Billerud Skärblacka AB

Ответник: Naturvårdsverket

Предмет

Преюдициално запитване — Högsta domstolen — Тълкуване на член 16, параграфи 3 и 4 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78) — Санкции, предвидени в директивата — Задължение за заплащане на глоба от оператора, който не е върнал достатъчен брой квоти за покриването на неговите емисии най-късно до 30 април на текущата година, дори когато това се дължи на небрежност, административна грешка или технически проблем — Наличие или отсъствие на възможност за опростяване на глобата или за намаляване на нейния размер

Диспозитив

1. Член 16, параграфи 3 и 4 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска оператор, който най-късно до 30 април на текущата година не е върнал квотите за еквивалент на въглероден диоксид, съответстващи на емисиите му за предходната година, да избегне налагането на предвидената в този член глоба за извънредно количество емисии, дори когато към тази дата разполага с достатъчен брой квоти.
2. Член 16, параграфи 3 и 4 от Директива 2003/87 трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд не може да промени фиксирания размер на глобата, предвидена в тази разпоредба, в ието на принципа на пропорционалност.

(¹) ОВ С 184, 23.6.2012 г.

Решение на Съда (осми състав) от 17 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Bundespatentgericht — Германия) — Sumitomo Chemical Co. Ltd/Deutsches Patent- und Markenamt

(Дело С-210/12) (¹)

(Патентно право — Продукти за растителна защита — Сертификат за допълнителна защита — Регламент (ЕО) № 1610/96 — Директива 91/414/ЕИО — Извънредно разрешение за пускане на пазара по член 8, параграф 4 от тази директива)

(2013/С 367/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sumitomo Chemical Co. Ltd

Ответник: Deutsches Patent- und Markenamt

Предмет

Преюдициално запитване — Bundespatentgericht — Тълкуване на член 3, параграф 1, буква б), както и на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 160) — Условия за получаване на сертификат за допълнителна защита — Възможност посоченият сертификат да бъде издаден въз основа на разрешение за пускане на пазара, издадено по-рано на основание на член 8, параграф 4 от Директива 91/414/ЕИО — Активно вещество клотианидин

Диспозитив

1. Член 3, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска издаване на сертификат за допълнителна защита на продукт за растителна защита, за който е предоставено извънредно разрешение за пускане на пазара на основание член 8, параграф 4 от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, изменена с Директива 2005/58/ЕО на Комисията от 21 септември 2005 година.
2. Член 3, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 1 от Регламент № 1610/96 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат заявление за сертификат за допълнителна защита да бъде подадено преди датата, на която за продукта за растителна защита е издадено разрешението за пускане на пазара по член 3, параграф 1, буква б) от този регламент.

(¹) ОВ С 209, 14.7.2012 г.